

ลักษณะโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II ในผู้ป่วยไทยที่มารับการรักษาทางหันตกรรม จัดฟันกลุ่มหนึ่ง

จีระวดี นาคดี ท.บ., ว.ทม. (หันตกรรมจัดฟัน)¹

นิรมล ชำนาญนิธิอรรถ ท.บ. (เกียรตินิยม), Dr.med.dent., อ.ท. (หันตกรรมจัดฟัน)²

ปิยารัตน์ อภิวัฒนกุล ท.บ., ทม. (หันตกรรมจัดฟัน)²

¹ คลินิกหันตกรรมมิตราสัมพันธ์หันตแพทย์ กรุงเทพมหานคร

² ภาควิชาหันตกรรมจัดฟัน คณะหันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาอุบัติการณ์และรูปแบบความผิดปกติของขากรรไกรในผู้ป่วยไทยที่มีโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II ในเพศชายและเพศหญิง รวมทั้งเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศ

วัสดุและวิธีการ กลุ่มตัวอย่างได้จากการคัดเลือกแบบเจาะจง จากผู้ที่มารับการรักษาทางหันตกรรมจัดฟัน ที่คณะหันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 100 คน (ชาย 50 คน หญิง 50 คน) อายุ 18-43 ปี มีค่ามุ่งเออเนินมากกว่าหรือเท่ากับ 6 องศา นำภาพรังสีวัดศีรษะด้านข้างก่อนการรักษาของกลุ่มตัวอย่างมา ลอกลาย วัดค่าที่แสดงลักษณะขากรรไกรบนและล่างในแนวหน้าหลัง ได้แก่ มุมเอนเอ็คซ์ ความยาวขากรรไกรบน มุมแม็กซิลารีเด็พ มุมเอนเออเนินบี ความยาวขากรรไกรล่าง มุมเฟเชียลเด็พ วัดค่าที่แสดงลักษณะในแนวดิ่ง ของโครงสร้างใบหน้าและขากรรไกร ได้แก่ มุมเฟเชียลแอ็คชิส มุมระนาบแฟรงค์ฟอร์ต ความสูงใบหน้าส่วนล่าง ความสูงใบหน้าส่วนหลัง มุมเมนดิบูลาอาร์ค นำค่าที่วัดได้เทียบกับค่าปกติของคนไทยที่ใช้ในคณะหันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อจำแนกเด่นแต่ละความสัมพันธ์ของส่วนโคนกับส่วนบนและล่างของกลุ่มตัวอย่าง เป็นสามกลุ่ม (โดยใช้การผ่านเกณฑ์ 2 ใน 3) ได้แก่ ตำแหน่งถอยหลัง ตำแหน่งงบปกติ และตำแหน่งยืนไปทางด้านหน้า ในแนวดิ่ง (โดยใช้การผ่านเกณฑ์ 3 ใน 5) จำแนกเป็นโครงสร้างกะโหลกศีรษะแบบสบลีก แบบสบ ปกติ และแบบสบเปิด หาอัตราการเกิดความผิดปกติของโครงสร้างกะโหลกศีรษะชนิดต่างๆ และเปรียบเทียบความ สัมพันธ์ระหว่างเพศกับลักษณะโครงสร้างโดยใช้ค่าสถิติโคสแคร์

ผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีโครงสร้างกะโหลกศีรษะในแนวหน้าหลังเป็นแบบขากรรไกรล่างอยู่ในตำแหน่งปกติมากที่สุดทั้งในเพศชายและเพศหญิง (ร้อยละ 44 และ 46 ตามลำดับ) ลักษณะที่พบมากเป็นลำดับสองในเพศชาย คือ ขากรรไกรบนอยู่ในตำแหน่งปิดร่วมกับขากรรไกรล่างอยู่ในตำแหน่งถอยหลัง (ร้อยละ 24) ในเพศหญิง คือ ขากรรไกรบนอยู่ในตำแหน่งปิดร่วมกับขากรรไกรล่างอยู่ในตำแหน่งถอยหลัง (ร้อยละ 26) ลักษณะในแนวขวางพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีลักษณะโครงสร้างกะโหลกศีรษะแบบบุปผาเป็นจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 46) ซึ่งใกล้เคียงกันกับโครงสร้างกะโหลกศีรษะแบบบุปผา (ร้อยละ 41) เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับลักษณะโครงสร้างกะโหลกศีรษะทั้งแนวหน้าหลังและแนวขวางพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป การศึกษาลักษณะโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II ในผู้ป่วยไทยพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีขากรรไกรบนและขากรรไกรล่างอยู่ในตำแหน่งปกติ และไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างเพศกับลักษณะโครงสร้างกะโหลกศีรษะ

(วันที่ จุฬาฯ 2552;32:39-52)

คำสำคัญ: ค่าเซฟ่าโลเมตริก; โครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II; ลักษณะ

บทนำ

การจำแนกลักษณะความผิดปกติของการสอบพื้นด้วยการสอบของพื้นกระดูกที่หัวศีรษะโดยวิธีของแองเกิล (Angle's classification) แสดงถึงความสัมพันธ์ของพื้นในแนวหน้าหลังเท่านั้น แต่ไม่สามารถบอกถึงความสัมพันธ์ของโครงสร้างกะโหลกศีรษะและขากรรไกรและความสัมพันธ์ในแนวอื่นได้ ต่อมาเมื่อการนำภาพรังสีวัดศีรษะด้านข้าง (lateral cephalometric radiograph) และภาพรังสีแพโนรามา (panoramic radiograph) มาใช้ประกอบการวินิจฉัยความผิดปกติ ซึ่งสามารถบอกความสัมพันธ์ของส่วนโครงสร้างกะโหลกศีรษะทั้งแนวหน้าหลัง แนวขวาง ความสัมพันธ์ในส่วนของพื้นและเนื้อเยื่ออ่อนได้²⁻⁶ โดยแบ่งลักษณะโครงสร้างกะโหลกศีรษะในแนวหน้าหลังได้เป็นสามกลุ่ม คือ โครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท I II และ III (skeletal class I, II, III) และแบ่งลักษณะโครงสร้างกะโหลกศีรษะในแนวขวางได้เป็นสามกลุ่ม คือ โครงสร้างแบบบุปผา (skeletal deep bite) โครงสร้างแบบบุปผา (skeletal normal bite) และโครงสร้างแบบบุปผา (skeletal open bite)

ในระยะแรกที่นำการวินิจฉัยภาพรังสีวัดศีรษะด้านข้างมาใช้ประกอบการวินิจฉัยความผิดปกติในคนไทยจะเบรี่ยบเทียบกับค่าปกติของคนพิเศษ ทำให้ผลการวินิจฉัยไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง จึงมีการศึกษาถึงค่าปกติของการวินิจฉัยที่ต่างๆ ในคนไทย เช่น การศึกษาของ Chengprapakorn⁷ Jindarajanakul⁸ และ Nitipavachon⁹ เป็นต้น

ความผิดปกติของโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II เป็นความผิดปกติชนิดหนึ่งในรูปพิการพื้น-ใบหน้า (dentofacial

deformity) ที่ใบหน้าด้านข้างมีลักษณะอวบ และมีขากรรไกรบนอยู่หัวต่อขากรรไกรล่างมากกว่าปกติ ในคนไทยพบลักษณะโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II ร้อยละ 25 ของประชากร¹⁰ สำหรับประเทศไทยไม่มีการสำรวจทางระบาดวิทยาของลักษณะดังกล่าวโดยตรง แต่คาดว่ามีจำนวนมากโดยประเมินจากการศึกษาของ Srisethnil¹¹ พบร่วมกับความชุกของการเกิดความผิดปกติในการสอบพื้นประเภท II ถึงร้อยละ 22 จึงอนุมานได้ว่าการเกิดโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II ในประเทศไทยน่าจะมีจำนวนมาก Rosenblum¹² พบร่วมกับลักษณะกะโหลกศีรษะประเภท II ส่วนใหญ่จะมีขากรรไกรบนอยู่ร่วมกับมีขากรรไกรล่างที่ปกติ Rothstein และ Yoon-Tarlie¹³ พบร่วมกับขากรรไกรบนและพื้นบนมักอยู่ในตำแหน่งยืนไปทางด้านหน้า และมีกระดูกฐานสมอง (cranial base) ยาวมากกว่าปกติ McNamara¹⁴ พบร่วมกับโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II เมื่อพิจารณาแนวหน้าหลังมักมีตำแหน่งของขากรรไกรล่างอยู่ค่อนไปทางด้านหลังมากกว่าปกติ และในแนวขวางพบร่วมกับใบหน้าด้านหน้ายาวมากกว่าปกติ เช่นเดียวกับที่พบในการศึกษาของ Varrela¹⁵

การวินิจฉัยที่บ่งชี้ถึงความผิดปกติในส่วนต่างๆ ของโครงสร้างใบหน้ามีประโยชน์ในการวางแผนการรักษา ทำให้เลือกวิธีที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากที่สุด อย่างไรก็ตามการศึกษาส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในกลุ่มคนพิเศษและยังไม่มีการศึกษาในกลุ่มคนไทยซึ่งมีความแตกต่างกันโดยเชื้อชาติ และโครงสร้างใบหน้า คงจะผิดวิจัยจึงมีความสนใจศึกษาลักษณะความผิดปกติของขากรรไกรแนวหน้าหลังและในแนวขวางของคนไทย

วัสดุและวิธีการ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ป่วยเพศชายจำนวน 50 คน และหญิงจำนวน 50 คน ได้จากการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) จากผู้ที่เข้ารับการรักษาทางทันตกรรม จัดฟันที่ภาควิชาทันตกรรมจัดฟันและคลินิกบริการทันตกรรมพิเศษ คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2545-2549 โดยมีเกณฑ์คัดเลือก คือ เป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์ของโครงสร้างกะโหลกศีรษะและขากรรไกรเป็นประเภท II โดยพิจารณาจากค่ามุมเออีนบี (ANB angle) ที่มีค่ามากกว่า หรือเท่ากับ 6 องศา มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์หรือมากกว่า มีฟันถาวรครบทุกชิ้น ยกเว้นฟันกรามแท็ชที่สาม ไม่เคยได้รับการรักษาทางทันตกรรมจัดฟันมาก่อน ไม่เป็นโรคทางระบบ และไม่เคยได้รับอุบัติเหตุที่มีผลต่อการเจริญติด/tooth ของโครงสร้างกะโหลกศีรษะและใบหน้า นำภาพังสีวัดศีรษะด้านข้างของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ทางเชฟาโลเมติกโดยผู้วัดเพียงคนเดียว เพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือของการวัดค่าต่างๆ ในการศึกษานี้ ได้ทำการสุ่มภาพังสีวัดศีรษะด้านข้างจำนวน 30 ภาค วัดระยะทางและค่ามุมต่างๆ โดยใช้ไม้પ্রแทรกเตอร์ซึ่งมีความละเอียดของและการวัดระยะทางถึง 0.5 มิลลิเมตรและความละเอียดของ การวัดความสูง 0.5 องศา ทดสอบความเชื่อถือได้ ของการวัดด้วยวิธีของดาลเบิร์ก (Dahlberg's formula) เมื่อ

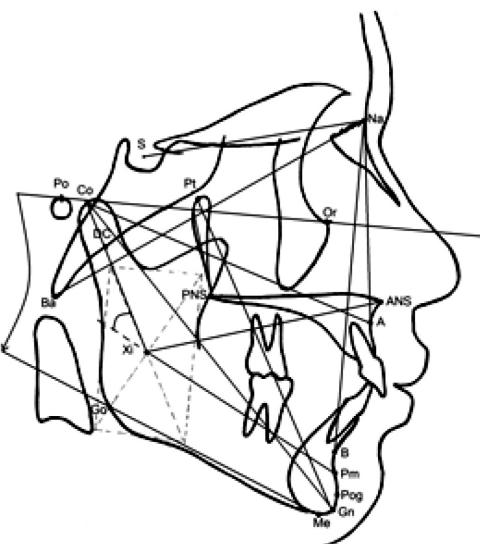
ได้ความน่าเชื่อถือของการวัดไม่เกิน 0.5 ซึ่งเป็นค่าความละเอียดของเครื่องมือที่ใช้วัดในการวิจัย จึงนำภาพังสีวัดศีรษะด้านข้างทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัย (100 ภาค) มาวัดค่าเชฟาโลเมติกตามวิธีที่ปรับปรุงมาจากวิธีการของ Owen^{16,17} และเปรียบเทียบค่าที่วัดได้กับค่าปกติของคนไทย ได้แก่

1. มุมและระยะทางที่ใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างส่วนกระดูกขากรรไกรบน ได้แก่ มุมเออีนบี (SNA angle) ความยาวขากรรไกรบน (maxillary length) และมุมแม็กซิลลารีเดป (maxillary depth)

2. มุมและระยะทางที่ใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างส่วนกระดูกขากรรไกรล่าง ได้แก่ มุมเออีนบี (SNB angle) ความยาวขากรรไกรล่าง (mandibular length) และมุมเฟเชียลเดป (facial depth)

3. มุมและระยะทางที่ใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างใบหน้าในแนวตั้ง ได้แก่ มุมเฟเชียลแอ็กซิส (facial axis) มุมระหว่างแฟรงค์ฟอร์ต (Frankfort mandibular plane angle) ความสูงใบหน้าส่วนล่าง (lower facial height) ความสูงใบหน้าส่วนหลัง (posterior facial height) และมุมแม่น-ดิบูลาร์ค (mandibular arc)

มุมและระยะทางที่ใช้ในการศึกษาแสดงในรูปที่ 1

รูปที่ 1 แสดงมุมและระยะทางที่ใช้ศึกษา

Fig. 1 angular and linear measurements used in the study

เมื่อวัดค่าเชฟฟາไลเมตريكของพรังสีวัดศีรษะด้านข้างของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแล้ว จึงทดสอบค่าการกระจายของข้อมูลโดยใช้สติติโคลโมกิروف-สมิรโนฟ (Kolmogorov - Smirnov test) จากนั้นเปรียบเทียบค่าที่วัดได้กับค่าปกติของคนไทยดังแสดงในตารางที่ 1

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความผิดปกติ

1. หากค่าที่วัดได้มีค่าอยู่ในช่วงปกติของคนไทยให้เป็นความผิดปกติระดับคูนย์ (0)
2. หากค่าที่วัดได้มีค่ามากกว่าช่วงปกติ
  - 2.1 ค่ามากกว่าช่วงปกติแต่ไม่เกินหนึ่งส่วนเบี่ยงเบน

ตารางที่ 1 ค่าที่ใช้ในการศึกษาและค่าปกติสำหรับคนไทย^{8,14,18,19}

Table 1 Suggested mean and standard deviation for Thai male and female^{8,14,18,19}

Cephalometric parameter	Unit	Mean ± Standard deviation
SNA	degree	83 ± 4
Maxillary length	mm.	male 94 ± 4, female 90 ± 4
Maxillary depth	degree	90.3 ± 3.3
SNB	degree	79 ± 3
Mandibular length	mm.	male 127 ± 5, female 119 ± 4
Facial depth	degree	87.7 ± 3.2
Facial axis	degree	84.7 ± 3
Frankfort mandibular plane angle	degree	25 ± 4
Lower facial height	degree	47.9 ± 3.2
Posterior facial height	mm.	55 ± 3.3
Mandibular arc	degree	31.1 ± 4.1

มาตรฐาน ให้เป็นความผิดปกติระดับบวกหนึ่ง (+1)

2.2 ค่ามากกว่าช่วงปกติเกินหนึ่งส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แต่ไม่เกินสองส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ให้เป็นความผิดปกติระดับบวกสอง (+2)

2.3 ค่ามากกว่าช่วงปกติเกินสองส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แต่ไม่เกินสามส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ให้เป็นความผิดปกติระดับบวกสาม (+3)

3. หากค่าที่วัดได้มีค่าน้อยกว่าช่วงปกติ

3.1 ค่าน้อยกว่าช่วงปกติแต่ไม่เกินหนึ่งส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ให้เป็นความผิดปกติระดับลบหนึ่ง (-1)

3.2 ค่าน้อยกว่าช่วงปกติเกินหนึ่งส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แต่ไม่เกินสองส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ให้เป็นความผิดปกติระดับลบสอง (-2)

3.3 ค่าน้อยกว่าช่วงปกติเกินสองส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แต่ไม่เกินสามส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ให้เป็นความผิดปกติระดับลบสาม (-3)

การพิจารณาลักษณะของข้ากรรไกร

1. การวิเคราะห์ลักษณะกระดูกข้ากรรไกรบนและกระดูกข้ากรรไกรล่างในแนวหน้าหลัง

1.1 หากมีค่าความผิดปกติใหม่กัน 2 ใน 3 ของวิธีการวัด ให้แปลผลตามการวิเคราะห์นั้น ๆ

1.2 หากมีค่าความผิดปกติไม่ตรงตามข้อ 1.1 ให้นำค่าความผิดปกติทั้งหมดมารวมกันแล้วพิจารณาค่าความผิดปกติรวม แปลผลตามค่าความผิดปกติรวมที่ได้

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์กระดูกข้ากรรไกรบนและกระดูกข้ากรรไกรล่างในแนวตั้ง

2.1 หากมีค่าความผิดปกติใหม่กัน 3 ใน 5 ของวิธีการวัด ให้แปลผลตามการวิเคราะห์นั้น ๆ

2.2 หากมีค่าความผิดปกติไม่ตรงตามข้อ 2.1 ให้นำค่าความผิดปกติทั้งหมดมารวมกัน แล้วดูค่าความผิดปกติรวมแล้วแปลผลตามค่าความผิดปกติรวมที่ได้

จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาเพื่อหาค่าความถี่ของลักษณะความผิดปกติของโครงสร้างกระดูกศีรษะและข้ากรรไกรในแต่ละประเภท แยกตามกลุ่มเพศ และทำการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศ ด้วยสถิติโคสแคร์ (Chi's square test)

ผลการศึกษา

การวัดค่าเซฟ่าโลเมติกของมุนและระยะทางต่าง ๆ ของโครงสร้างใบหน้า แบ่งกลุ่มตามเพศ ได้ค่าต่ำสุด สูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 2

เมื่อทดสอบการแจกแจงของค่ามุนและระยะทางต่าง ๆ ด้วยวิธีการทดสอบทางสถิติคอลโน่กรอฟ-สมีร์โนฟ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเอสเพรสโซ (SPSS) พบว่ามีการแจกแจงปกติ นำค่าที่ได้เบรเยนเทียบกับค่าปกติของคนไทยที่เข้าในคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แล้วพิจารณาตามวิธีที่กล่าวมาข้างต้นพบว่า ลักษณะความผิดปกติแบบต่าง ๆ แสดงผลดังตารางที่ 3 และ 4

จะเห็นได้ว่าลักษณะต่าง ๆ ที่แสดงถึงตำแหน่งของขากรรไกรบนและล่างของเพศชายและเพศหญิง เป็นไปในรูปแบบเดียวกัน และเมื่อทราบลักษณะของขากรรไกรบนและล่างแล้ว นำลักษณะต่าง ๆ ของกระดูกข้ากรรไกรบนและกระดูกข้ากรรไกรล่างมาจัดกลุ่ม เพื่อจำแนกลักษณะโครงสร้างกะโหลกศีรษะทั้งหมดได้เป็น 9 รูปแบบ ดังแสดงในตารางที่ 5

จำนวนกลุ่มตัวอย่างเพศชายและหญิงที่มีโครงสร้างกะโหลกศีรษะรูปแบบต่าง ๆ แสดงดังตารางที่ 5 และ 6

ลักษณะที่พบมากที่สุดทั้งในเพศชายและเพศหญิง คือ ขากรรไกรบนและล่างอยู่ในตำแหน่งปกติ (ร้อยละ 44 และ 46 ตามลำดับ) ลักษณะที่พบรองลงมาจะต่างกันระหว่างเพศ ในเพศชายพบลักษณะขากรรไกรบนยืนร่วมกับขากรรไกรล่างปกติ ร้อยละ 24 ส่วนเพศหญิงพบลักษณะขากรรไกรบนปกติในขณะที่มีขากรรไกรล่างอยู่ในตำแหน่งหลังกว่าปกติร้อยละ 26

ลักษณะโครงสร้างในแนวตั้งของเพศชายเป็นแบบสบปกติมากที่สุดจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 42 ซึ่งใกล้เคียงกับแบบสบปิดจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40 และพบลักษณะโครงสร้างแบบสบลีกได้น้อยที่สุดเพียง 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18 ของเพศชาย ในเพศหญิงก็เช่นเดียวกันพบลักษณะโครงสร้างในแนวตั้งเป็นแบบสบปกติมากที่สุดจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงไป คือ โครงสร้างแบบสบปิดจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 42 และพบลักษณะโครงสร้างแบบสบลีกได้น้อยที่สุดเพียง 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8

เมื่อได้จำนวนของแต่ละลักษณะโครงสร้างแล้ว ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสอง คือ เพศและอัตราการเกิดโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II ในแนวหน้าหลังแบบ

ต่างๆ โดยใช้การทดสอบไคสแควร์ จากโปรแกรมสำเร็จรูป เอสพีเอลเอสพบว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศของ การเกิดโครงสร้างแบบต่างๆ ในผู้ป่วยที่มีโครงสร้างกะโหลก ศีรษะประเภท II อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับอัตราการเกิด

โครงสร้างกะโหลกศีรษะในแนวตั้งแบบต่างๆ โดยใช้การทดสอบไคสแควร์พบว่า ตัวแปรทั้งสองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรืออีกนัยหนึ่ง คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II ระหว่างเพศชายและหญิงนั้นไม่มีความแตกต่างกันของ การเกิดโครงสร้างกะโหลกศีรษะแนวตั้งแบบต่างๆ

ตารางที่ 2 ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเชฟพาโลเมตริกในเพศชายและเพศหญิง

Table 2 Minimum, maximum, mean and standard deviation for cephalometric variables in male and female cephalometric parameters

Cephalometric parameter		Minimum	Maximum	Mean	Standard deviation
SNA (degree)	Male	74.0	92.5	85.13	4.04
	Female	78.0	95.0	85.42	3.91
Maxillary length (mm.)	Male	83.0	106.0	94.48	5.85
	Female	81.0	102.0	90.43	5.05
Maxillary depth (degree)	Male	80.0	99.5	93.14	3.71
	Female	86.0	102.0	93.83	4.05
SNB (degree)	Male	65.5	86.0	78.12	3.94
	Female	69.5	87.0	77.75	3.77
Mandibular length (mm.)	Male	107.0	138.0	123.15	7.62
	Female	102.0	130.0	116.83	6.29
Facial depth (degree)	Male	76.0	93.0	86.36	3.87
	Female	76.5	93.0	85.82	3.74
Facial axis (degree)	Male	69.0	93.0	82.51	4.90
	Female	71.0	104.0	82.87	5.28
Frankfort mandibular angle (degree)	Male	15.0	49.5	29.55	7.36
	Female	20.0	51.0	31.39	5.98
Lower facial height (degree)	Male	34.0	62.0	48.83	5.97
	Female	37.0	60.0	48.25	4.25
Posterior facial height (mm.)	Male	56.5	83.0	70.65	6.51
	Female	36.5	79.5	65.09	6.99
Mandibular arc (degree)	Male	16.5	44.0	31.11	5.77
	Female	15.0	42.0	29.86	6.01

ຕາຮາງທີ 3 ອຸປັດກາຮົນໝອງລັກຜະນະຫາກຮ່າກຽບນແບບຕ່າງໆ

Table 3 Incidence of different positions of the maxilla

Gender	Retrognathic (number, %)	Orthognathic (number, %)	Prognathic (number, %)	Total (number)
Male	6 (12%)	28 (56%)	16 (32%)	50
Female	2 (4%)	36 (72%)	12 (24%)	50
Total	8 (8%)	64 (64%)	28 (28%)	100

ຕາຮາງທີ 4 ອຸປັດກາຮົນໝອງລັກຜະນະຫາກຮ່າກລ່າງແບບຕ່າງໆ

Table 4 Incidence of different positions of the mandible

Gender	Retrognathic (number, %)	Orthognathic (number, %)	Prognathic (number, %)	Total (number)
Male	10 (20%)	35 (70%)	5 (10%)	50
Female	15 (30%)	32 (64%)	3 (6%)	50
Total	25 (25%)	67 (67%)	8 (8%)	100

ตารางที่ 5 จำนวนผู้ที่มีลักษณะขากรรไกรบนและขากรรไกรล่างในแนวหน้าหลังแบบต่าง ๆ

Table 5 Number of samples that had different anteroposterior positions of the maxilla and mandible

Type	Anteroposterior positions of Maxilla and Mandible	Male (number, %)	Female (number, %)	Total (number, %)
1	Retrognathic maxilla + Retrognathic mandible	5 (10%)	2 (4%)	7 (7%)
2	Retrognathic maxilla + Orthognathic mandible	1 (2%)	0 (0%)	1 (1%)
3	Retrognathic maxilla + Prognathic mandible	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)
4	Orthognathic maxilla + Retrognathic mandible	5 (10%)	13 (26%)	18 (18%)
5	Orthognathic maxilla + Orthognathic mandible	22 (44%)	23 (46%)	45 (45%)
6	Orthognathic maxilla + Prognathic mandible	1 (2%)	0 (0%)	1 (1%)
7	Prognathic maxilla + Retrognathic mandible	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)
8	Prognathic maxilla + Orthognathic mandible	12 (24%)	9 (18%)	21 (21%)
9	Prognathic maxilla + Prognathic mandible	4 (8%)	3 (6%)	7 (7%)
Total		50	50	100

ตารางที่ 6 จำนวนผู้ที่มีลักษณะขากรรไกรบนและขากรรไกรล่างในแนวตั้งแบบต่าง ๆ

Table 6 Number of samples that had different vertical positions of the maxilla and mandible

Type	Vertical skeletal characteristics	Male (number, %)	Female (number, %)	Total (number, %)
1	Deep bite	9 (18%)	4 (8%)	13 (13%)
2	Normal bite	21 (42%)	25 (50%)	46 (46%)
3	Open bite	20 (40%)	21 (42%)	41 (41%)
Total		50	50	100

วิจารณ์

การพิจารณาโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II ในศึกษาดูแลนี้ใช้ค่าเซฟาโลเมติกที่ใช้วิเคราะห์ส่วนขากกระดูกบนในแนวหน้าหลัง ได้แก่ ค่ามุ่งเนอสเอ็นเอ ความยาวขากกระดูกบน มุ่งแม็กซิลลารีเด็ป ส่วนค่าเซฟาโลเมติกที่ใช้พิจารณาส่วนขากกระดูกในแนวหน้าหลัง ได้แก่ ค่ามุ่งเนอสเอ็นบี ความยาวขากกระดูกในแนวหน้าหลัง มุ่งเฟเชียลเด็ป และค่าเซฟาโลเมติกที่ใช้พิจารณาโครงสร้างใบหน้าในแนวตั้ง ได้แก่ มุ่งเฟเชียล เอ็กซิส มุ่งระนาบแฟรงค์ฟอร์ต ความสูงใบหน้าส่วนล่าง ความสูงใบหน้าส่วนหลัง มุ่งแม่นดิบูลาอร์ค ซึ่งเป็นค่าที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในทางทันตกรรมจัดฟันมาใช้วิเคราะห์ความผิดปกติร่วมกัน

อย่างไรก็ตามการวิจัยนี้กำหนดค่าความสัมพันธ์ของโครงสร้างกะโหลกศีรษะเป็นประเภท II เมื่อค่ามุ่งเนอสเอ็นบีมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 6 โดยไม่คำนึงถึงค่าในแนวตั้งและลักษณะการตอบสน ทำให้กลุ่มตัวอย่างที่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบด้วยโครงสร้างประเภท II ดิวิชัน 1 และดิวิชัน 2 และได้กลุ่มที่มีความหลากหลายของโครงสร้างในแนวตั้ง ทั้งกลุ่มที่มีลักษณะโครงสร้างกะโหลกศีรษะแบบสูบปอด แบบสูบเปิด และแบบสูบลึก

ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยของค่าเซฟาโลเมติก (ตารางที่ 2) ในกลุ่มตัวอย่างมีค่ามุ่งเนอสเอ็นเอเท่ากับ 85.13 ± 4.04 องศา ในเพศชาย และ 85.42 ± 3.91 องศา ในเพศหญิง ซึ่งผลการศึกษาที่ได้มีค่าใกล้เคียงกับผลการศึกษาของ Sorathesn¹⁹ ซึ่งศึกษาไว้ปัจจุบันในกลุ่มตัวอย่างของคนไทยที่มีใบหน้าได้สัดส่วนสมดุลพบว่า มีค่ามุ่งเนอสเอ็นเอ 85 ± 4 องศา ทั้งในเพศชาย และเพศหญิง แต่จากการพิจารณาค่ามุ่งเนอสเอ็นบีพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยมุ่งเนอสเอ็นบีเท่ากับ 78.12 ± 3.94 องศา ในเพศชาย และ 77.75 ± 3.77 องศา ในเพศหญิง ซึ่งน้อยกว่าการศึกษาของ Sorathesn¹⁹ ซึ่งมีค่ามุ่งเนอสเอ็นบี 83 ± 3 องศา ในเพศชาย และ 82 ± 3 องศา ในเพศหญิง สาเหตุของความแตกต่างดังกล่าวเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II ซึ่งหากพิจารณาเฉพาะค่ามุ่งทั้งสอง ความผิดปกติของโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II น่าจะมีสาเหตุมาจากการกระดูกในแนวตั้งมากกว่าปอกตัว

หากพิจารณาค่าเฉลี่ยของความยาวขากกระดูกบน กลุ่มตัวอย่างมีความยาวขากกระดูกบนเฉลี่ย 94.48 ± 5.85 มม. ในเพศชาย และ 90.43 ± 5.05 มม. ในเพศหญิง ผลการศึกษาที่ได้มีค่าใกล้เคียงกับผลการศึกษาของ Sorathesn¹⁹ ซึ่งมีค่า

ความยาวขากกระดูกบนเท่ากับ 94 ± 4 มม. ในเพศชาย และ 90 ± 4 มม. ในเพศหญิง ส่วนการพิจารณาค่าเฉลี่ยความยาวขากกระดูกบนอย่างพบร่วมกับ กลุ่มตัวอย่างมีความยาวขากกระดูกบน 123.15 ± 7.62 มม. ในเพศชาย และ 116.83 ± 6.29 มม. ในเพศหญิง ค่าความยาวดังกล่าวมีค่าต่ำอยกว่าค่าจากการศึกษาของ Sorathesn¹⁹ ซึ่งมีค่าความยาวขากกระดูกบน 127 ± 5 มม. ในเพศชาย และ 119 ± 4 มม. ในเพศหญิง จะเห็นได้ว่าความยาวของขากกระดูกของกลุ่มตัวอย่างค่อนข้างใกล้เคียงกับค่าปกติของคนไทย และใกล้เคียงกับกลุ่มที่มีโครงสร้างกะโหลกศีรษะแบบที่หนึ่ง ซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกับการศึกษาของ Kerr และคณะ²⁰ ที่พบว่าในทุกกลุ่มของความผิดปกติของโครงสร้างกะโหลกศีรษะเป็นแบบที่หนึ่ง ที่มีโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II มีตำแหน่งของขากกระดูกบนอยู่ทางด้านหลังมากกว่าปกติ

จากการศึกษาในตารางที่ 5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีโครงสร้างกะโหลกศีรษะเป็นแบบขากกระดูกบนและขากกระดูกบนอยู่ในตำแหน่งปกติมากที่สุด คือ ร้อยละ 45 ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาลักษณะโครงสร้างกะโหลกศีรษะคนผิวขาวของ Rosenblum¹² ทั้งนี้การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างพิจารณาค่ามุ่งแสดงการคุณของโครงสร้างกระดูกพบว่า มีการยืนยันของขากกระดูกบนไปทางด้านหน้า นอกจากนี้การศึกษานี้พิจารณาตำแหน่งของขากกระดูกโดยไม่ได้พิจารณาขนาดขากกระดูกร่วมด้วย Rothstein และ Yoon-Tarlie¹³ ศึกษาโดยการหาตำแหน่งเฉลี่ยของจุดต่างๆ บนกะโหลกศีรษะและขากกระดูก จากนั้นนำมามาดเป็นโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II โดยเฉลี่ยพบว่า ผู้ที่มีโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II มักมีกระดูกขากกระดูกบนยื่นร่วมกับการมีขากกระดูกล่างที่ปกติ McNamara¹⁴ พบว่ามักมีตำแหน่งของขากกระดูกบนอยู่ทางด้านหลังมากกว่าปกติ เมื่อพิจารณาจากความแตกต่างโดยเชือชาติจากการศึกษาของ Ishii และคณะ²¹ ซึ่งทำการเปรียบเทียบค่าเซฟาโลเมติกของกะโหลกศีรษะคนญี่ปุ่นกับคนผิวขาวพบว่า ลักษณะโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II ของสองเชื้อชาติมีความแตกต่างกันโดยที่คนผิวขาวจะมีลักษณะขากกระดูกบนยื่นไปทางด้านหน้า แต่คนญี่ปุ่นมีขากกระดูกบนอยู่ในตำแหน่งปกติ และจะมีการเจริญแบบหมุนของขากกระดูกบนอยู่ทางด้านหลัง ทำให้เกิดลักษณะโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II ร่วมกับโครงสร้างแนวตั้งแบบสูบเปิด รวมทั้งมีลักษณะกระดูกฐานสมองสั้นกว่าคนผิวขาว ตำแหน่งของกระดูกสันมุกมีตำแหน่งถอยหลังมากกว่าคนผิวขาว ซึ่งลักษณะโครงสร้างกะโหลกศีรษะของคนไทยน่า

จะมีความใกล้เคียงกับของคนญี่ปุ่น เนื่องจากเป็นคนเอเชีย เมื่อเทียบกัน

ลักษณะโครงสร้างกะโหลกศีรษะที่ไม่พบในการวิจัยเหลือคือ มีขารกรไกรบนอยู่ในตำแหน่งถอยหลังร่วมกับมีขารกรไกรล่างยื่นมาทางด้านหน้า ซึ่งเป็นไปตามลักษณะของความสัมพันธ์แบบโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท III ก่อตัวคือ มีลักษณะขารกรไกรบนอยู่หลังต่อขารกรไกรล่างมากกว่าปกติ ดังนั้นจึงไม่เกิดลักษณะดังกล่าวในกลุ่มผู้ที่มีโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II นอกจากนี้ลักษณะขารกรไกรบนยืนร่วมกับขากรรไกรล่างอยู่ในตำแหน่งถอยหลัง ซึ่งเป็นลักษณะโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II แบบที่มีความมรุนแรงมากที่สุดก็ไม่พบในการวิจัยเช่นเดียวกัน เนื่องจากการวิจัยครั้มนี้มีการใช้ค่าเซฟาโลเมตริกสามค่า รวมทั้งความยาวขากรรไกรในการวินิจฉัยลักษณะของขากรรไกร และจากค่าเฉลี่ยของความยาวขากรรไกรในกลุ่มตัวอย่างมีค่าใกล้เคียงกับค่าปกติ การวินิจฉัยลักษณะขากรรไกรที่ได้มีลักษณะที่มีขารกรไกรบนยืนร่วมกับขากรรไกรล่างอยู่ในตำแหน่งถอยหลัง

การพิจารณาผลการศึกษาในแนวตั้ง ดังตารางที่ 6 พบว่า ในเพศชายมีลักษณะโครงสร้างกะโหลกศีรษะแบบสนบปิด เป็นจำนวนใกล้เคียงกันกับโครงสร้างกะโหลกศีรษะแบบสนเปิด คือ ร้อยละ 42 และ 40 ตามลำดับ ซึ่งคล้ายคลึงกันในเพศหญิง ที่มีจำนวนผู้ที่มีโครงสร้างกะโหลกศีรษะแบบสนปิดมากกว่ากับโครงสร้างกะโหลกศีรษะแบบสนเปิด คือ ร้อยละ 50 และ 42 ตามลำดับ เมื่อรวมทั้งสองเพศแล้วพบว่า จำนวนผู้ที่มีลักษณะโครงสร้างแนวตั้งเป็นแบบโครงสร้างกะโหลกศีรษะแบบสนปิดมากที่สุด คือ ร้อยละ 46 รองลงมา คือ โครงสร้างกะโหลกศีรษะแบบสนเปิด คือ ร้อยละ 41 ซึ่งลักษณะดังกล่าว เป็นไปตามลักษณะการเจริญเติบโตแบบหมุนของขากรรไกรล่าง คือ มีการเจริญแบบหมุนตามเข็มนาฬิกา ทำให้ตำแหน่งของขากรรไกรล่างอยู่ในตำแหน่งหลังต่อขารกรไกรบน และเจริญลงล่าง ทำให้เกิดลักษณะโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II ร่วมกับการเกิดโครงสร้างแบบสนเปิดได้ ผลการศึกษาในส่วนที่เป็นโครงสร้างแบบสนเปิดเท่านั้นที่เป็นไปในแนวทางเดียวกับการศึกษาของ Ishii และคณะ²¹ ซึ่งศึกษาลักษณะโครงสร้างใบหน้าในแนวตั้งของคนญี่ปุ่นเบรียบเทียบกับคนผิวขาว และการศึกษาของ Cooke และ Wei²² ซึ่งศึกษาลักษณะโครงสร้างใบหน้าในแนวตั้งของคนจีนเบรียบเทียบกับคนผิวขาวพบว่า ลักษณะใบหน้าของคนญี่ปุ่นและคนจีนมีแนวโน้มที่จะเจริญ

เติบโตในแนวตั้งมากกว่าคนผิวขาว จากการศึกษาในคนผิวขาวที่มีโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II ของ McNamara¹⁴ พบว่าในผู้ที่มีโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II จะมีใบหน้าด้านหน้ายาวกว่าปกติ Siriwat และ Jarabak²³ ซึ่งศึกษาในกลุ่มผู้ที่มีโครงสร้างใบหน้าหลายรูปแบบพบว่า โครงสร้างใบหน้าแนวตั้งเป็นแบบปกติมากที่สุด แต่เมื่อพิจารณาเบรียบเทียบระหว่างเพศ เพศหญิงจะเกิดโครงสร้างใบหน้าในแนวตั้งเป็นแบบสนบปิด ในขณะที่เพศชายจะเกิดโครงสร้างใบหน้าในแนวตั้งเป็นแบบสนลึกมากที่สุด

ผลการศึกษาที่ได้สามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการเลือกวิธีการรักษาที่เหมาะสมกับผู้ป่วยไทยที่มีโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ป่วยที่ยังมีการเจริญเติบโตอยู่ เช่น การพิจารณาเลือกใช้เซอร์วิคัลเฮดเกียร์ (cervical headgear) ซึ่งมีผลอยพัฒนาการบันพร้อมกับยังการเจริญของขากรรไกรบน หรือเปลี่ยนทิศทางการเจริญเป็นแบบลงล่าง หมายเหตุการเลือกใช้กับผู้ที่มีโครงสร้างกะโหลกศีรษะแบบสนลึก ไม่เหมาะสมในการเลือกใช้กับผู้ที่มีโครงสร้างกะโหลกศีรษะแบบสนเปิด ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ป่วยที่พบมากในการศึกษาครั้นนี้ การเลือกใช้เครื่องมือฟังค์ชันอล (functional appliance) ในเด็กที่ยังมีการเจริญเติบโต ควรระวังการเจริญแบบหมุนของขากรรไกรไปทางด้านหลัง ซึ่งจะทำให้เกิดลักษณะโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II มาขึ้น ลักษณะการเกิดโครงสร้างกะโหลกศีรษะที่พบจากการศึกษาครั้มนี้มีความผิดปกติในแนวหน้าหลังไม่มากนัก แต่จากการเจริญแบบหมุนทำให้ทิศทางการเจริญเป็นไปในแนวตั้งมาก โดยพบลักษณะของโครงสร้างกะโหลกศีรษะแบบสนเปิดถึงร้อยละ 41 การยับยั้งการเจริญแบบหมุนของขากรรไกรล่างหรือเปลี่ยนทิศทางการเจริญให้ไปทางด้านหน้ามากขึ้นอาจทำให้โครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II ดีขึ้นได้

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับอัตราการเกิดโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II ในแนวหน้าหลังแบบต่างๆ โดยใช้การทดสอบโคสแคร์พบว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศของการเกิดโครงสร้างแบบต่างๆ ในแนวหน้าหลังในผู้ป่วยที่มีโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการเกิดโครงสร้างกะโหลกศีรษะในแนวตั้ง โดยใช้การทดสอบโคสแคร์ได้ผล เช่นเดียวกันกับแนวหน้าหลัง คือ ไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศในการเกิดโครงสร้างในแนวตั้ง

สรุป

ลักษณะโครงสร้างของกะโหลกศีรษะและใบหน้าในผู้ป่วยที่มีโครงสร้างกะโหลกศีรษะประเภท II สามารถแบ่งออกเป็นรูปแบบต่างๆ ในแนวหน้าหลังได้เป็น 7 รูปแบบ โดยที่รูปแบบที่พบมากที่สุด คือ การที่กระดูกขากรรไกรบนและล่างอยู่ในตำแหน่งปกติ (ชายร้อยละ 44 หญิงร้อยละ 46) ส่วนรูปแบบที่พบมากเป็นอันดับสองในเพศชาย คือ มีลักษณะขากรรไกรบนยื่นมาทางด้านหน้า ขณะที่ขากรรไกรล่างปกติ (ชายร้อยละ 24) ส่วนเพศหญิงนั้นจะมีลักษณะขากรรไกรบนอยู่ในตำแหน่งปกติ ขณะที่ขากรรไกรล่างอยู่ในตำแหน่งโดยหลัง (ร้อยละ 26) ลักษณะโครงสร้างในแนวตั้งที่พบมากที่สุด คือ ลักษณะโครงสร้างแบบสูบปกติ (ชายร้อยละ 42 หญิงร้อยละ 50) ซึ่งใกล้เคียงกับลักษณะโครงสร้างแบบสูบเบ็ด (ชายร้อยละ 40 หญิงร้อยละ 42) อัตราการเกิดความผิดปกติแบบต่างๆ ทั้งในแนวหน้าหลังและแนวตั้งในเพศชายและเพศหญิงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$)

เอกสารอ้างอิง

1. Moyers RE, Riolo ML, Guire KE, Wainright RL, Bookstein FL. Differential diagnosis of class II malocclusions. Part 1. Facial types associated with class II malocclusions. Am J Orthod. 1980;78(5):477-94.
2. Downs W. Variations in facial relationships: their significance in treatment and prognosis. Am J Orthod. 1948;34:812-40.
3. Downs W. The role of cephalometrics in orthodontic case analysis and diagnosis. Am J Orthod. 1952;38:162-82.
4. Steiner CC. Cephalometrics for you and me. Am J Orthod. 1953;39(10):729-55.
5. Ricketts RM. Perspectives in the clinical application of cephalometrics. The first fifty years. Angle Orthod. 1981;51(2):115-50.
6. McNamara JA Jr. A method of cephalometric evaluation. Am J Orthod. 1984;86(6):449-69.
7. Chengprapakorn S. Roentgenographic cephalometry study in Thai children age 11-16 years [dissertation]. Bangkok: Chulalongkorn University; 1981.
8. Jindarojanakul P. Rickett's analysis of cephalometric roentgenography in Thai children age 8-16 years [dissertation]. Bangkok: Chulalongkorn University; 1982.
9. Nitipavachon W. Steiner's analysis of cephalometric roentgenography in Chiang Mai children age 8-14 years [dissertation]. Bangkok: Chulalongkorn University; 1985.
10. Proffit WR, editor. Contemporary orthodontics. 3rd ed. St. Louis: Mosby, 2000:4,9-13.
11. Srisethnil S. Prevalence of malocclusion and need of orthodontic treatment in 8-12 year old school children in the primary school of Bangkok Metropolis [dissertation]. Bangkok: Mahidol University; 1989.
12. Rosenblum RE. Class II malocclusion: mandibular retrusion or maxillary protrusion? Angle Orthod. 1995;65(1):49-62.
13. Rothstein T, Yoon-Tarlie C. Dental and facial skeletal characteristics and growth of males and females with class II division 1 malocclusion between the ages of 10 and 14 (revisited)-part I: characteristics of size, form, and position. Am J Orthod Dentofacial Orthop. 2000;117(3):320-32.
14. McNamara JA Jr. Components of class II malocclusion in children 8-10 years of age. Angle Orthod. 1981;51(3):177-202.
15. Varrela J. Early developmental traits in class II malocclusion. Acta Odontol Scand. 1998;56(6):375-7.
16. Owen AH 3rd. Diagnostic block cephalometrics. Part 1. J Clin Orthod. 1984;18(6):400-22.
17. Owen AH 3rd. Diagnostic block cephalometrics. Part 2. J Clin Orthod. 1984;18(7):478-93.
18. Suchato W, Chaiwat J. Cephalometric evaluation of dento-facial complex of Thai adults. J Dent Assoc Thai. 1984;34(5):233-43.
19. Sorathesn K. Craniofacial norm for Thai in combined orthodontic surgical procedure. J Dent Assoc Thai. 1988; 38(5):190-201.

20. Kerr WJ, Miller S, Ayme B, Wilhelm N. Mandibular form and position in 10-year-old boys. *Am J Orthod Dentofacial Orthop.* 1994;106(2):115–20.
21. Ishii N, Deguchi T, Hunt NP. Morphological differences in the craniofacial structure between Japanese and Caucasian girls with Class II Division 1 malocclusions. *Eur J Orthod.* 2002;24(1):61–7.
22. Cooke MS, Wei SH. A comparative study of southern Chinese and British Caucasian cephalometric standards. *Angle Orthod.* 1989;59(2):131–8.
23. Siriwat PP, Jarabak JR. Malocclusion and facial morphology is there a relationship? An epidemiologic study. *Angle Orthod.* 1985;55(2):127–38.

Class II skeletal characteristics in a group of Thai orthodontic patients

Jirawadee Narkdee D.D.S., M.Sc. (Orthodontics)¹

Niramol Chamnannidiadha D.D.S. (Hons), Dr.med.dent., Diplomate, Thai Board of Orthodontics²

Piyarat Apivatanagul D.D.S., M.S. (Orthodontics)²

¹Mitsampantuntapat Dental Clinic, Bangkok

²Department of Orthodontics, Faculty of Dentistry, Chulalongkorn University

Abstract

Objective The purpose of this study was to investigate incidence and characteristics of skeletal Class II malformation in both male and female in Thai population and to investigate difference between gender.

Materials and methods One hundred initial lateral cephalometric films of 50 males and 50 females, aged between 18–43 years, were selected from patients, who presented for orthodontic treatment at Faculty of Dentistry, Chulalongkorn University based on ANB angle ($ANB \geq 6$ degree). All films were traced and measured for the cephalometric parameters: anteroposterior characteristics of maxilla and mandible (SNA, maxillary length, maxillary depth, SNB, mandibular length, and facial depth), and vertical characteristics (facial axis, Frankfort mandibular plane angle, lower facial height, posterior facial height, and mandibular arc). All parameters were then analysed and compared with accepted Thai norms, which were used in this department to classify the position and relationship of maxillary and mandibular arches into 3 anteroposterior categories (passing 2 out of 3 criteria): orthognathic, prognathic, and retrognathic; and 3 vertical categories (passing 3 out of 5 criteria): normal bite, open bite, and deep bite. The incidences of all categories were also compared between genders using Chi's square statistics.

Results The most common anteroposterior characteristic of skeletal Class II was orthognathic maxilla combined with orthognathic mandible for both males and females (44% and 46%). The second most common characteristics in males and females were prognathic maxilla combined with orthognathic mandible (24%) and orthognathic maxilla combined with retrognathic mandible (26%), respectively. The most common vertical characteristic was skeletal normal bite (46%) followed by skeletal open bite (41%). No statistical significant difference of anteroposterior or vertical characteristic was found between genders.

Conclusion The study of Class II skeletal characteristics in a group of Thai patients found that both male and female had normal position of the maxilla and mandible. No differences were found in the relationship between gender and skeletal characteristics.

(CU Dent J. 2009;32:39–52)

Key words: *cephalometric; characteristic; skeletal Class II*
